

Перелік тем до самостійної роботи із спецкурсу «Кримінальна відповідальність за правопорушення проти власності»

1. Кримінальна відповідальність за правопорушення проти власності у державах з континентальною системою права: спільні та відмінні риси з вітчизняним кримінальним законодавством у сфері кримінально-правової охорони кримінальних правопорушень проти власності.
2. Кримінальна відповідальність за правопорушення проти власності у державах з англосаксонською системою права: спільні та відмінні риси з вітчизняним кримінальним законодавством у сфері кримінально-правової охорони кримінальних правопорушень проти власності
3. Кримінальна відповідальність за правопорушення проти власності у ісламських державах: спільні та відмінні риси з вітчизняним кримінальним законодавством у сфері кримінально-правової охорони кримінальних правопорушень проти власності
4. Кримінальна відповідальність за правопорушення проти власності держав, що входили до складу колишньої СРСР: спільні та відмінні риси з вітчизняним кримінальним законодавством у сфері кримінально-правової охорони кримінальних правопорушень проти власності
5. Поняття та класифікація кримінальних правопорушень проти власності: наукові підходи щодо їх класифікації.
6. Родовий об'єкт кримінальних правопорушень проти власності та підходи до розуміння власності у теорії кримінального права: економічний, юридичний та змішаний.
6. Чуже майно, «нерухомість», «гроші», «електронні гроші», «криптовалюта», «цінні папери», як предмет кримінальних правопорушень проти власності.
7. «Легітимаційний знак», «земельна ділянка», «електрична та теплова енергія», «природний газ», право на майно та дії майнового характеру як предмет кримінальних правопорушень проти власності.
8. «Розкрадання» та «викрадення»: зміст та ознаки, їх співвідношення та доктринальні положення кримінального права щодо доцільності використання терміну «розкрадання» у тексті кримінального закону.

9. Види розкрадання кримінальних правопорушень проти власності в залежності від їх розміру: теоретичні та практичні підходи щодо визначення вартості зверненого в свою користь майна та проблема визначення шкоди у кримінальних правопорушеннях проти власності, предметом яких є іноземна валюта, речі, що були у вжитку.

10. Повторність як кваліфікуюча ознака кримінальних правопорушень проти власності: відмінність від продовжуваного кримінального правопорушення та позиція Верховного суду України щодо відображення повторності у формулі кримінально-правової кваліфікації.

11. Диференціація кримінальної відповідальності за розкрадання за формою співучасті та позиція Верховного суду України щодо цього.

12. Проникнення у житло, інше приміщення чи сховище як кваліфікуюча ознака викрадень: їх поняття та ознаки; способи та ознаки «проникнення», проблеми практики застосування.

13. Кримінальна відповідальність за крадіжку (ст. 185 КК) та проблеми практики застосування.

14. Кримінальна відповідальність за грабіж (ст. 186 КК) та проблеми практики застосування.

15. Кримінальна відповідальність за розбій (ст. 187 КК) та проблеми практики застосування.

16. Кримінальна відповідальність за вимагання (ст. 189 КК) та проблеми практики застосування.

17. Кримінальна відповідальність за шахрайство (ст. 190 КК) та проблеми практики застосування.

18. Кримінальна відповідальність за привласнення, розтрату або заволодіння майном шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК): проблеми практики застосування та співвідношення форм між собою.

19. Кримінальна відповідальність за викрадення електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання (ст. 188¹ КК): порядок визначення майнової шкоди та проблеми практики застосування.

20. Кримінальна відповідальність за заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК): форми вчинення та проблеми практики застосування.

21. Кримінальна відповідальність за незаконне привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї (ст. 193 КК): особливості предмета та співвідношення між поняттям «привласнення» у складах кримінальних правопорушень, передбачених ст. ст. 191 та 193 КК України.

22. Кримінальна відповідальність за погрозу знищення майна (ст. 195 КК): ознаки погрози: зміст, реальність, конкретність, об'єктивні і суб'єктивні ознаки реальності та проблеми практики застосування.

23. Кримінальна відповідальність за самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво (ст. 197¹ КК): порядок визначення майнової шкоди, як конститутивної ознакою складу та проблеми правозастосування у частині встановлення об'єктивної сторони цього складу кримінального правопорушення.

24. Кримінальна відповідальність за умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК) та необережне знищення або пошкодження майна (ст. 196 КК): особливості конструкції об'єктивної сторони основного і кваліфікованого складів кримінальних правопорушень та проблеми правозастосування.

25. Кримінальна відповідальність за умисне пошкодження об'єктів електроенергетики (ст. 194¹ КК): ознаки предмета, зміст і ознаки «руйнування» та співвідношення між поняттями «знищення».

26. Кримінальна відповідальність за придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом (ст. 198 КК): співвідношення із пособництвом у вчиненні кримінальних правопорушень проти власності та проблеми практики застосування.

27. Розмежування складів кримінальних правопорушень проти власності між собою: крадіжки (ст. 185 КК) із шахрайством (ст. 190 КК), ненасильницьким грабежем (ч. 1 ст. 186 КК), привласненням, розтратою (ч. 1 ст. 191 КК) та проблеми практики застосування.

28. Розмежування складів кримінальних правопорушень проти власності між собою: насильницького грабежу (ч. 2 ст. 186 КК) із розбоєм (ст. 187 КК); розбою (ст. 187 КК) і вимагання (ст. 189); шахрайства (ст. 190 КК) із заподіянням майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК) та проблеми практики застосування.

29. Розмежування складів кримінальних правопорушень проти власності із кримінальними правопорушеннями, що розміщені у інших розділах Особливої частини КК України: проти власності із господарськими (шахрайства (ст. 190 КК) від шахрайства з фінансовими ресурсами (ст. 222 КК) та вимагання (ст. 189 КК) від протидії законній господарській діяльності (ст. 206 КК); проти громадської безпеки (розбою (ст. 187 КК) та бандитизму (ст. 257 КК)); авторитету органів державної влади та місцевого самоврядування громадян та службовими кримінальними правопорушеннями вимагання (ст. 189 КК) від примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових обов'язків (ст. 355 КК).

30. Відмежування складів кримінальних правопорушень проти власності від адміністративних та цивільних деліктів.